

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 186 · DESEMBRE 2020

JOSÉ BARBERO CABELLO

JOSÉ BARBERO, MEDALLA D'HONOR DE LA CIUTAT

TECNOCASA

FRANCHISING NETWORK

VENDEMOS
UN PISO CADA
40 MINUTOS

VALORACIONES GRATUITAS
CON ASESORAMIENTO
INTEGRAL

CONFÍA EN EL VERDE

TECNOCASA.ES

RED EN FRANQUICIA DE INTERMEDIARIOS INMOBILIARIOS. CADA FRANQUICIADO ES UNA PERSONA JURÍDICA, FINANCIERA Y LEGALMENTE INDEPENDIENTE DEL FRANQUICIADOR. *10.500 COMPRAVENTAS INTERMEDIADAS EN 2018

FRANQUICIADO: Estudi Sagrera-Martí Molins, S.L.
C/Martí Molins, 39 - local / BARCELONA
Telf: 93 351 07 50 Mail: ba001@tecnocasa.es

FRANQUICIADO: Fines Balista S.L.
C/Biscaia, 341-343 - local / BARCELONA
Telf: 93 408 73 86 Mail: baal0@tecnocasa.es

PRÓXIMA APERTURA EN SANT MARTÍ
C/Cantabria, 39 - local / BARCELONA - 680 151 721

RED EN FRANQUICIA - CADA SOCIEDAD FRANQUICIADA TIENE SU PROPIO TITULAR Y ES INDEPENDIENTE DEL FRANQUICIADOR

Edita:
Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:
Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez,
José Barbero, Antonio Ibáñez.

Redactors:
Jaume Matas, Agustí Carrillo, Xavier Basiana,
Montse Benedí, Raimond Blasi, Antoni Fortes,
Lucía Martín, Carme Miró, Gemma Mumbrú,
Laia Ortiz, Quim Terré, Antonio I. Alonso,
Web Ajuntament BCN, Anna Feliu-Betevé,
Banc del Temps de la Sagrera, Jordi Aragonès,
Jordi Vilagut, Carlos Márquez-El Periódico,
Joan Gironès-CDLS, Joan Pallarès, Benjamí
Mercader, Associació PhotoSagrera, Equip
Torre de la Sagrera, Equip Nau Ivanow, Susanna
Serra, Julio Monsergas-CPC/LSEM, Mª Àngels
Morales i Josep Barbero.

Correcció:
Agustí Carrillo
Publicitat:
Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:
Denís Matas

Associació de Veïns de la Sagrera:
Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 - Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació
www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:
totalasagrera@gmail.com

Facebook:
Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:
Grama Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV
no es fan responsables del contingut
de les informacions signades pels
redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 186

DESEMBRE 2020

TREBALLAR PER ALS ALTRES

Des de les pàgines d'aquesta revista hem intentat recollir les activitats solidàries, de servei, culturals, educatives o de lleure que es duen a terme al barri de La Sagrera, i de les quals ens ha arribat notícia. També hem anat recollint els aniversaris, els reconeixements, els guardons o els lliuraments de premis que aquestes entitats o persones individuals han rebut a causa d'aquestes activitats. Creiem que això també ens ajuda a fer barri, a fer veïnatge i a creure més en els aspectes més humans de la societat, que sovint ens presenta d'altres més deshumanitzats.

Avui, des de l'Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera volem mirar-nos una mica el melic, però no per dir-nos què bons que som o quin mèrit tenim, sinó per agrair la feina feta i per fer d'un dels nostres membres més estimats. Ens estem referint al José Barbero Cabello, el qual ha estat reconegut a nivell de Barcelona amb una Medalla d'Honor de la ciutat el passat 1 de desembre al Saló de Cent de l'Ajuntament, juntament amb altres entitats i ciutadans que reballen per al bé comú.

En el reconeixement públic d'aquest company es fa un èmfasi especial en la tasca social feta primer en l'àmbit de l'educació a través de l'AMPA de l'escola El Sagrer i de la coordinadora d'AMPAs del districte de Sant Andreu. Ha dedicat moltes hores a la millora dels serveis d'aquesta escola i de la resta del Districte, la qual cosa ha anat en benefici dels alumnes de les nostres escoles, per la qual cosa li donem les gràcies.

Però també se'l reconeix per la feina feta, constant i persistent, dins de la nostra Associació, tant com a soci o membre d'una comissió, com pels seus vuit anys de presidència. Al llarg dels molts anys que porta entre nosaltres ha parlat, discutit, consensuat, reclamat, planificat, divulgat... múltiples projectes que ens afectaven i ens afecten a la resta de veïns del barri. Són moltes hores, reunions, acords, però també de disgustos, enrabiades descontents... quan alguns polítics o tècnics se salten les promeses, els plans acordats, els calendaris... de projectes de millora de La Sagrera.

Des d'aquestes línies editorials volem donar-li les GRÀCIES d'una manera majúscula per tot el que ha fet i encara segur ha de fer, i ens alegrem molt per aquest reconeixement públic, tant de part del Districte, que és qui el va proposar, com per la Casa gran de la ciutat. És un orgull que sabem que comparteix amb tots nosaltres i amb la resta del barri, i que ens demostra que treballar per als altres té cabuda a la nostra societat, necessitada d'aquests exemples perquè encara hi ha molta feina a fer, i més en la situació crítica que estem vivint en aquests últims mesos. El reconeixement en ell de la tasca feta és també el d'altres persones, moltes d'elles anònimes, que també es desviuen per millorar la vida dels nostres barris.

José, moltíssimes felicitats! T'ho mereixes i ho celebrem amb tu!

JUNTA AVV DE LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA A JOSÉ BARBERO

FOTO: XAVIER BASIANA

Arran del reconeixement públic al nostre company i expresident José Barbero, volem retre-li des d'aquestes pàgines un petit homenatge per tota la feina feta al llarg d'anys de lluita tant en l'àmbit escolar com, especialment, en la lluita veïnal.

Iniciem aquestes pàgines amb dos dels textos apareguts en dies passats en mitjans de comunicació on es notificava el premi i on es valorava el seu recorregut social. A continuació també han acceptat i volgut participar persones que s'han relacionat amb ell al llarg d'aquesta tasca d'activista social, sigui com a companys de lluita veïnal, o com a membres d'altres entitats del barri, o com a regidors del Districte de Sant Andreu. No hem pogut posar totes les col·laboracions per manca d'espai.

Per no crear suspicàcies entre els col·laboradors, des de la redacció de la revista hem decidit posar-los per ordre alfabètic dels seus cognoms, a excepció de la seva dona, a qui hem dedicat l'última pàgina de la revista, com a cloenda d'honor d'aquest homenatge...

AQUESTES SÓN LES MEDALLES D'HONOR DE BARCELONA 2020

El dia 1 de desembre de 2020 s'han lliurat 25 medalles d'honor de Barcelona, cinc de les quals, les de l'àmbit de la ciutat, s'han atorgat a entitats que han contribuït activament a la lluita contra la covid-19, mentre que les vint que entreguen els districtes han reconegut la tasca de persones i col·lectius d'àmbits com la pedagogia, la integració o la lluita veïnal.

Des del 1997, cada any s'entreguen aquests reconeixements a persones o entitats que per la seva tasca professional o social són referents de la cultura, la defensa dels drets i les llibertats de la ciutadania i els valors cívics de la ciutat. Les cinc entitats guardonades amb la Medalla d'Honor en l'àmbit de la ciutat, una elecció que s'aprova al Ple municipal, han destacat per l'esforç en la lluita contra la covid-19:

- Col·legi Oficial de Metges de Barcelona
- Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona
- Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya
- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya
- Gremi d'Hotels de Barcelona

Cadascun dels deu districtes escull dues persones o entitats que mereixen la Medalla d'Honor per la seva tasca comunitària. Enguany, dotze col·lectius i entitats, i cinc dones i tres homes han rebut aquest reconeixement en àmbits tan diversos com la pedagogia i l'educació, la promoció artística, la memòria col·lectiva, la integració o la lluita veïnal:

- De la Barceloneta (Ciutat Vella)
- Macrina Alcedo Reconsal (Ciutat Vella)
- Coreixample (l'Eixample)
- Milagros Solé Laguna (l'Eixample)
- Cros Popular de Sants (Sants-Montjuïc)
- Júlia Costa (Sants-Montjuïc)
- Federació de Veterans de Catalunya (les Corts)
- Ana Ramon Martínez (les Corts)
- Fundació Estimia (Sarrià – Sant Gervasi)
- Ana Tere Raventós Chalbaud (Sarrià – Sant Gervasi)
- Josep Maria Contel (Gràcia)
- SALUTEM Accions Comunitàries del Barri de la Salut (Gràcia)
- Coral Sant Jeroni de Montbau (Horta-Guinardó)
- Amical Brigades Internacionals (Horta-Guinardó)

- Associació Projectart (Nou Barris)
- Casal de Gent Gran de Trinitat Nova (Nou Barris)
- José Barbero Cabello (Sant Andreu)
- Societat Cultural i Esportiva La Lira (Sant Andreu)
- Salvador Mañosas Durán (Sant Martí)
- Coordinadora d'Entitats Vern (Sant Martí)

Web de l'Ajuntament – Info Barcelona

JOSÉ BARBERO, MEDALLA D'HONOR BARCELONA 2020

El José Barbero Cabello ha rebut la Medalla d'Honor de Barcelona 2020 a petició del districte de Sant Andreu, igual que la Societat Cultural i Esportiva, la Lira. Es cordovès, viu al barri des dels anys 70 i s'ha dedicat en cos i ànima a aconseguir millores socials per als veïns, ja sigui des de l'AMPA de l'Escola el Sagrer com des de l'Associació de Veïns de la Sagrera, que va presidir durant vuit anys.

El guardó és un reconeixement per la seva trajectòria en la lluita per a una educació pública i de qualitat, i per la millora de la vida i els equipaments del barri de la Sagrera.

L'ànima de l'hort la Ferroviària

Ara bé, Barbero creu que la medalla vol reconèixer el seu paper en l'impuls de l'hort la Ferroviària. Va aconseguir la gestió de l'espai quan es va posar en marxa el Pla buits i des llavors treballa, juntament amb sis persones més, en la gestió.

El projecte va néixer amb l'objectiu de ser un espai educatiu per als més petits del barri i d'esbarjo per als més grans. Actualment, el visiten nombroses escoles i l'associació de veïns treballa conjuntament amb la biblioteca Marina Clotet en l'organització de les activitats.

Vuit anys de president de l'associació de veïns

Barbero ha estat president de l'associació de veïns en uns anys, del 2008 al 2016, en què la zona s'ha transformat completament. Això l'ha obligat a encapçalar nombroses reivindicacions relacionades amb les obres de la nova estació de la Sagrera o amb la creació d'un nou institut per al barri, en l'àmbit educatiu.

"La primavera també arriba a la Sagrera"

José Barbero, però, s'ha cuidat del barri en tots els aspectes. És el responsable, per exemple, que a la zona s'hagin plantat nombrosos arbres amb flor i no tants plataners com a la resta de zones de la ciutat. De fet, està orgullós d'haver impulsat la frase: "La primavera també arriba a la Sagrera".

Assegura que la seva implicació en la millora dels barris li ha valgut el reconeixement de moltes persones. "Això és una satisfacció personal tremenda, amb això ja em sento pagat tota la feina", reconeix.

Anna Feliu – Betevé

AMIC JOSEP BARBERO

Vivim temps estranys, temps d'incerteses. Fa gairebé un any que les nostres vides han fet un tomb. El coronavirus ha fet que estiguem de manera intermitent confinats i pendents de les dades per adequar el nostre dia a dia amb la pandèmia. A poc a poc hem tornat al carrer amb moltes mesures de seguretat i ens hem acostumat a dur una mascareta de manera permanent, quan a principis de març era difícil de poder-les comprar perquè no existien al nostre país.

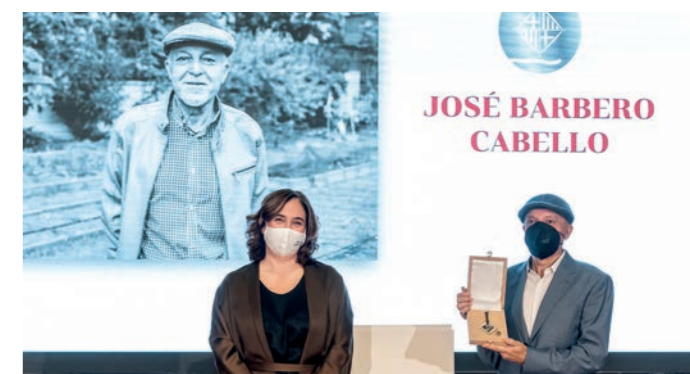
Aquest preàmbul és per explicar la tasca a vegades de formiga que fan les entitats veïnals. El moviment veïnal, juntament amb el moviment obrer, han estat cabdals a l'hora de construir les nostres ciutats, de millorar la vida dels nostres barris en lluites moltes vegades llargues i poc llúides, però imprescindibles per entendre moltes de les transformacions que han viscut els barris, des dels anys 70 fins avui dia.

És per aquesta raó que toca parlar del company Josep Barbero. No fa ni un mes que li han concedit la Medalla d'Honor de Barcelona d'aquest any 2020. En Josep ha passat gran part del temps d'aquest any tancat a casa a causa del seu estat de salut. Toca cuidar-se i cuidar-nos!!! Jo el recordo a l'època en què vaig exercir el càrrec de president de l'AVV de la Sagrera fruit de la dimissió del president d'aquell moment, en Joan Gandol. Recordo que en aquells moments, a mitjans dels anys 80, van aparèixer a les reunions en Josep Barbero, l'Olegario Méndez i l'Antonio Fortes. D'això fa més de 35 anys!!!

El Barbero, que és així com li dèiem, ha estat sempre un home entregat a la feina que es feia a l'AVV. Un home persistent que ha dedicat moltíssimes hores al seu barri de la Sagrera. Recordo que primer va dirigir el seu activisme a través de l'AMPA de l'escola El Sagrer, lluitant per la millora de les condicions de l'escola i de la seva tasca educativa. Després, de manera plena a l'AVV de la Sagrera on va exercir la presidència durant vuit anys. En Barbero ha estat, i és, una persona amb poques coses a demostrar, un d'aquells homes que no lluiten només un dia, no lluiten només uns anys. Un home que a dia d'avui segueix a peu del canó. Un d'aquests homes imprescindibles per a un barri tan estimat per ell com és el de La Sagrera.

José, ara et toca gaudir d'aquest reconeixement, toca recuperar-te perquè et necessitem actiu. Però també et toca gaudir del teu barri que entre tots, i tu especialment, hem intentat que fos un bon lloc per viure.

Xavier Basiana i Vers
Arquitecte, fotògraf i promotor cultural a La Sagrera

HOMENATGE A JOSE BARBERO

Vaig conèixer el Jose Barbero quan, conjuntament amb el meu pare i d'altres veïns i veïnes del barri, impulsarem la "Plataforma La Sagrera. Estació al 2004". Malgrat que d'això ja fa uns quants anys i l'AVE passa pel nostre barri, ni s'atura ni hem vist començar l'edificació de l'estació.

El Jose sempre ha estat una persona compromesa, de fortes conviccions, tenaç, lluitador incansable per millorar la qualitat de vida de la gent de La Sagrera; ha remogut cel i terra per aconseguir aquest objectiu.

Des del voluntariat ha dedicat hores i més hores a fer reunions, a caminar pel barri per detectar el que algunes persones qualificarien com a "petites coses" del fet quotidià que no anaven a l'hora, aquelles coses que no per ser "petites" han representat i representen grans obstacles en el dia a dia: un escocell mal dissenyat que dificulta l'accessibilitat, la poca il·luminació, els matolls massa alts, els punts negres que generen sensació d'inseguretat, sobretot en les dones... i tants i tants exemples.

Ha estat una persona implicada fins al moll de l'os amb la comunitat educativa. A l'AMPA de l'Escola El Sagrer va crear la Comissió de Relacions Externes, de la qual en vaig formar part. Compartírem feina per reivindicar davant de qui calgués la necessitat de millores, o reflexions sobre com entenem l'educació, sobre la importància de garantir la igualtat d'oportunitats dels nostres infants per a esdevenir una societat on la justícia social i el bé comú siguin la prioritat. Una tasca que es va traduir, entre d'altres coses, en la creació de la "Coordinadora d'AMPA's d'escoles públiques del Districte de Sant Andreu".

El benestar de les persones sempre al centre de qualsevol acció. Estic convençuda que aquesta és una de les màximes del Barbero. Amic de les seves amistats, disposat a acompanyar-les en els bons i mals moments, el Jose sempre hi és.

Estimat, és un regal fer camí amb tu i poder-nos desitjar cada matí un Bon dia!

Montse Benedí Altés
Veïna, amiga i companya en lluites pel barri

PARAULES PER A EN JOSEP BARBERO

Parlar d'en Josep Barbero és parlar d'un activista veïnal amb un estil peculiar, una persona respectuosa, perseverant, conciliadora i treballadora. Una persona de família preocupada pel benestar dels seus veïns i veïnes i per un entorn millor, el seu barri de La Sagrera. Senzillament, una bona persona.

Podria enumerar uns quants dels molts projectes en els quals ha participat i que ha impulsat per aconseguir que siguin una realitat, però prefereixo parlar de dues expressions que em venen al cap: "Gota malaia", per allò de la seva perseverança de "quien la sigue la consigue". És més, fins i tot ha aconseguit que compartís un d'aquells "botillos" a la Nau Ivanow o ara a la Bostik. I l'altra, "Telefònica informació", perquè segur que alguna cosa li va quedar del seu pas per aquesta companyia; falta un contacte, ell el té, el districte no sap com està una obra d'ADIF o de la Generalitat, ell ja hi ha parlat. Quan era regidor del Districte em sortia a compte telefonar-lo abans que a ningú! Cal dir que aquí el meu record és del Josep Barbero i al seu costat "l'Inspector", l'Enric Barris.

El cert és que La Sagrera està quedant d'allò més bé! I faran bé de seguir el consell d'en Carles Flavià en el seu pregó de Festa Major, "no ho digueu gaire que si no la gent voldrà venir i aquí hi teniu un oasi". I excepte l'Estació de l'AVE la resta ho acabarem veient!

Ja veus, parles d'en Josep Barbero i acabes parlant de La Sagrera. Però parlar d'en Josep Barbero, per mi, també és parlar d'un company i d'un amic, d'aquells que et telefonen per saber com estàs. Una persona que amb la seva generositat m'ha obert les portes de casa seva i de la seva família. Al record sempre tindrà el casament de la seva filla Àngela.

Per tot plegat, una de les coses que més em va alegrar va ser saber que la ciutat de Barcelona, a través del Districte (a seques per evitar ferir susceptibilitats), va decidir reconèixer-lo amb la Medalla d'Honor de la Ciutat. Sovint no sabem valorar aquestes persones discretes i ens hauríem de preguntar què seria una ciutat, què caram!, una societat, sense persones com ell. Gràcies Josep!

Raimond Blasi Navarro
Regidor del districte de Sant Andreu 2011-2015

A JOSEP BARBERO, MI AMIGO

La entrega de la medalla de Honor de Barcelona yo no la enmarcaría en uno o dos temas, sino en toda tu trayectoria de lucha en todos los ámbitos sociales de nuestro barrio; yo diría que la has hecho con una mirada amplia y generosa, pensando en los otros territorios y de esta forma creando conciencia en todo lo que participas.

Cuando nos conocimos en la AA.VV., procedentes de diferentes ámbitos sociales, conectamos fácilmente, no solo por las formas, sino por la sensación de estar en contacto con esa clásica persona que te hace creer en los hechos y no en las palabras.

Dando un repaso retroactivamente, lo que me queda marcado es el haber compartido ideas, problemas colectivos o individuales, estando dispuesto a ello en cualquier momento, demostrando que las cosas con hechos son más receptivas; por lo menos yo lo he entendido siempre así, si quieres algo tienes que levantarte e ir tras ello.

Este reconocimiento, lo único que te da es más responsabilidad. Así que te queda trabajo por hacer, lo mismo que al resto de los compañeros que han estado trabajando por y para el barrio, por lo que hemos de seguir luchando.

Una lucha para que se cumpla el acuerdo firmado en su día entre el ayuntamiento y nuestra asociación de vecinos, ese acuerdo que se firmó de una forma insólita, por su contenido. Se tiene que acabar con la incertidumbre de qué equipamientos se han de llevar a término de la lista acordada; no renunciar a las zonas verdes, ni al CAP; conservar y museizar los restos del Rec Comtal descubiertos durante diversas obras realizadas en los últimos años, y tal vez convertir La Sagrera en el principal centro de transporte público. Todo ello para que las futuras generaciones disfruten del barrio, un barrio con historia que ha ido evolucionando al igual que nosotros y sus vecinos. Tú eres parte de todo esto y de mucho más.

Las personas mágicas existen, aparecen de la nada y son aquellas personas que saben ganarse la confianza de una forma rápida e inesperada, y lo digo de una forma consciente, ya que cuando se incorporó a la AA.VV. venía de un espacio muy concreto, haciéndonos partícipes de sus inquietudes de una forma imprevista, pero no solo eso, sino que nos hiciste reflexionar de lo que preocupaba a los demás, entrando en otras dinámicas.

Por eso creo que esta medalla concedida a tu persona, nos representa a todos y a todas.

Antonio Fortes Gutiérrez
President de l'AVV de La Sagrera 1993-2000

DES DEL DISTRICTE

Aquest 2020 convuls que ens ha tocat viure ha posat de manifest una vegada més el paper clau que juguen el teixit comunitari i veïnal en la cura i la millora del dia a dia de la nostra ciutat. La tasca col·lectiva per fer dels nostres barris un lloc on valgui la pena viure ha esdevingut, de nou, urgent i imprescindible.

Una feina en la qual en Josep Barbero acumula l'experiència i la perspectiva que només es guanya quan s'ha participat en aquelles lluites que són curses de fons. Una trajectòria plena de passió i perseverança que ha permès que moltes de les seves reivindicacions s'hagin convertit, a poc a poc, en victòries col·lectives: des de la defensa de l'escola pública als nous equipaments (com la Torre de la Sagrera... i els que queden encara!), de les millores urbanístiques (de l'entorn de l'estació de La Sagrera, la Meridiana i tantes altres!) a la gestió d'un casal de barri per part de les entitats sagrerenques. I sempre sense oblidar la voluntat de no perdre la memòria d'un barri que canvia i ho seguirà fent durant els propers anys.

Gràcies, Josep, per les complicitats i també per l'exigència, per la mà estesa i les ganas d'arremangar-se quan ha fet falta. La Medalla d'Honor de la ciutat posa en valor, una vegada més, allò que tu representes: la fermesa d'unes conviccions pel bé comú i la tendresa i la il·lusió de qui fa les coses en què creu.

Barcelona, el Districte de Sant Andreu i sobretot La Sagrera no serien els que són avui sense la teva petjada.

Lucía Martín González
Regidora del districte de Sant Andreu 2019-2020...

A L'AMIC JOSEP

Estem d'enhonorabona al barri! En Josep Barbero ha rebut la medalla d'honor de la Ciutat de Barcelona!

El nostre company, president de l'Associació de Veïns i Veïnes de La Sagrera durant vuit anys, ha dedicat i dedica molts esforços a reivindicar espais, equipaments i tot el que considera que com a barri necessitem. Aquest número 186 de la revista Tota la Sagrera el volem dedicar a ell.

Particularment el puc descriure com un gran amic i col·laborador incondicional, gran persona, un lluitador constant per a la millora del barri, mestre i referent per a molts de nosaltres.

Cal destacar les seves infinites i diverses lluites, com la defensa de l'escola pública, sent fundador de la coordinadora d'Ampa del districte de Sant Andreu, així com el projecte de l'Hort-Jardí Urbà de la Sagrera "La Ferroviària", emmarcat dins del Pla buits de l'Ajuntament de Barcelona i sota el paraigües de l'Associació, un projecte intergeneracional entre infants, adolescents i gent gran, que defineix molt bé el seu tarannà conciliador i la seva capacitat de diàleg. Ben segur que em deixo d'altres lluites, però no per això menys importants.

Un bon exemple d'això és quan ens vàrem conèixer, ja fa uns anys, a través de l'escola El Sagrer, ja que gràcies a les seves eines persuasives i la seva capacitat de convèncer la gent el vaig acabar rellevant a la comissió de relacions externes de l'escola, i... aquí va començar tot. Aquest fet ha esdevingut amb el temps una llarga col·laboració i amistat. I seguim...

És, doncs, una satisfacció que hagin premiat amb la medalla d'honor de la ciutat de Barcelona a un sagrerenc per la seva trajectòria vinculada al món associatiu.

Te l'has ben guanyada, Josep!

Jaume Matas i Pedra
President actual de l'AVV de La Sagrera 2016-202...

EL MEU AMIC JOSEP BARBERO

Fa uns dies vaig rebre la trucada del Jaume per demanar-me si volia fer un escrit per un petit homenatge que estaven preparant per al meu estimat Josep; la meua reacció va ser d'immensa alegria i vaig dir que sí a aportar el meu petit granet de sorra per parlar del Josep.

Després em diu, poques paraules, buff! vaig pensar, amb les coses que tinc a dir. Però després vaig adonar-me que per descriure un home bo no en calen gaires de paraules, ja que la seva vida, els seus fets el defineixen, i tots els coneixem.

Però sí que vull dir que hi ha tota una sèrie d'adjectius que defineixen el Josep i el seu tarannà: noble, generós, lluitador, just, amant de la llibertat, dialogant, defensor dels menys afavorits... i podria seguir. Vaig conèixer el Josep per un desacord, arran de la descoberta de la vil·la romana del Pont del Treball Digne, i en poca estona de conversa ja em va seduir; vaig pensar, quin amor pel seu barri, la seva gent i el seu patrimoni. En un principi semblava que les nostres idees fossin confrontades, però parlant ens vàrem adonar que volíem el mateix. M'encanta la meua feina i posar el cor en tot el que faig, el Josep també, i aquesta il·lusió col·lectiva ens va unir, i des d'aleshores ja no ens hem deixat, el considero un bon amic, a ell i a la Maria Àngels, companya infatigable, sempre al seu costat.

Les lluites compartides creen lligams indestructibles, i més si els cuidem i els fem forts compartint plat i conversa, ja sigui amb el "Botillo" o menjant els calçots de l'hort, que amb tanta cura i paciència conreen els veïns de la Sagrera, sota la direcció atenta i lúcida del Josep.

És important dir el que pensem i sentim a les persones, i més a les que estimem. Des d'aquestes línies vull dir-li al Josep com l'admiro i el respecto, però sobretot com l'estimo. Amor que ha nascut parlant de la nostra estimada Sagrera, i del seu passat, projectant-lo en el present i el futur del barri.

Per acabar us vull explicar una anècdota: quan vaig conèixer el Josep, li deïa Manel, em preguntava per què li canviava el nom, i ell també em deïa -no em dic Manel, em dic Josep-. Ara sé el perquè; en el Josep veïa els valors que el meu pare, que es deïa Manel, m'ha tramès al llarg de la seva vida, i que m'han fet ser qui soc.

Bravo pel Josep i la Sagrera, seguirem lluitant junts per la reivindicació d'aquest barri singular i especial de Barcelona.

Carme Miró i Alaix
Responsable del Pla Barcino, al Servei d'Arqueologia de Barcelona

PARLEM DE JOSE BARBERO?

Si parlem d'en Jose Barbero, hem de parlar de FRATERNITAT, amb majúscules i sense embuts.

Pertany a aquest grup de persones que treballen, pensen, viuen i es mouen pel bé comú, sense esperar rebre una remuneració econòmica, moltes vegades comptant amb la incomprensió de l'entorn, sense distingir entre ciutadans o gestors de l'Administració. Ho fan pels seus veïns i veïnes, pel seu barri..., al cap i a la fi per tots.

En el cas d'en Jose Barbero, la seva convicció ciutadana, alegria i esperit de millora, ve recolzada per una família que l'acompanya sempre i entén els seus anhels.

També us he dir que és molt bon cuiner, el seu cor s'ha caracteritzat per ser cuidador dels altres, en això no coneix fronteres, perquè no estaven fetes per a ell!

En el meu cas, és l'única persona al món, a excepció de la meua mare, que m'ha preguntat, enmig de jornades de feina mogudes o que semblen que no acabaran mai, plogui, nevi o sigui un dia assolellat, si he dinat o dinaria, i en dir-li que no, perquè no em mengés dues galetes Biomanán, m'ha convidat, sense pensar-s'ho dues vegades, a casa seva com una més a compartir taula amb ell i la seva família, i si no havia pogut anar m'havia arribat a baixar de casa seva una carmanyola... Rient ne va plus!!

Gemma Mumbrú i Moliné
Regidora del districte de Sant Andreu 2007-2011

UN RECONeixEMENT MERESCUT

Fa pocs dies es va procedir al lliurament de la medalla d'honor de la ciutat de Barcelona a Josep Barbero, un sagrerenc d'adopció, el qual visualitza perfectament que malgrat no haver nascut al lloc on vius, pots fer-hi arrels, conèixer l'entorn, integrar-te, relacionar-te amb la seva gent, estimar-lo, i treballar i lluitar per millorar-lo.

Tot això i més ha fet en Josep, el qual ha desenvolupat una intensa activitat social, primer en la defensa de l'ensenyament públic des de l'escola al barri on estudiaven les seves filles, per des d'aquí projectar-se i donar continuïtat al seu activisme amb una ampla mirada i una dedicació cada cop més intensa amb l'objectiu permanent posat en la millora del barri des d'una multiplicat de vessants i des de l'exercici de la responsabilitat i representativitat com a president de l'associació de veïns de la Sagrera una pila d'anys.

En puc donar fe per les moltes hores de reunions, trobades i activitats compartides al llarg dels anys. Una dedicació que, cal dir-ho, no han aconseguit minvar les adversitats que ha patit la seva salut en els darrers temps; tot al contrari, l'ha esperonat, donant-li forces per encarar-les de manera exemplar, seguint al peu del canó.

Amb en Josep, i amb aquesta merescuda distinció atorgada, també s'hi reconeixen i es concentren totes aquelles persones que al llarg dels anys, i des de molts diferents llocs, han donat el seu temps i les seves energies per fer de la Sagrera un barri millor

Quim Terré i Ponsa
Promotor d'entitats i expresident de l'AVV de la Sagrera 1989-1993

EL JOSEP INCOMBUSTIBLE...

... el de la veu dolça, però incansable, el que estima el barri i els que hi viuen, el de les petites grans obsessions i qui sempre porta La Sagrera al cor. Vaig viure 4 anys intensos amb tu: el del projecte del poliesportiu Camp del Ferro, que una vegada aconseguit ja no el consideraves prou sagrerenc, perquè calia apuntar a un nou objectiu; el de la nova escola 30 passos... a l'institut de La Sagrera; el de la pacificació de la Meridiana a la reurbanització del carrer Hondures; el de la font de can Gaig a les naus de l'Espai 30; el del parc de la Pegaso per als infants i el "parc inacabat"; el de la defensa de la pediatria al CAP a plantar cara contra el racisme i el feixisme... Tantes petites i grans lluites que has protagonitzat perquè totes i tots visquem en un barri digne, acollidor i cohesionat. El que sap envoltar-se de bona gent i el Josep que seua persones ben diverses i discrepans al voltant d'un deliciós "botillo" en una taula ben llarga. Una abraçada company! I GRÀCIES!

Laia Ortiz i Castellví
Regidora de Sant Andreu 2015-2019

	
Obert de 9 a 21 hores c/ Ciutat d'Elx 11 08027 Tél. i Fax. 933 497 840	

Per acabar aquest recull d'escrits d'homenatge hem demanat al mateix premiat que ens faci arribar algunes paraules sobre el dia del lliurament i les seves sensacions, sense saber que apareixerien la resta d'escrits dedicats a ell. Per tant, Jose....

SORPRESA!!!

MEDALLES D'HONOR DE BARCELONA

La Medalla d'Honor de Barcelona és un guardó que s'atorga a les ciutadanes/ciutadans, entitats i col·lectius en reconeixement per la seva dedicació al desenvolupament d'uns barris i una ciutat millors, tot creant consciència ciutadana.

El darrer dia 1 de desembre es va fer l'entrega de guardons de l'any 2020 en un acte al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, un acte molt diferent del format habitual a causa de la pandèmia de la COVID-19, però no per això menys emotiu.

Aquestes medalles es varen instaurar a Barcelona l'any 1977 per l'alcalde de la ciutat, Joan Clos, i des de llavors es venen atorgant vint-i-cinc d'elles cada any, i es fa de la següent manera:

- Un màxim de cinc les aprova el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, que enguany han estat concedides a diferents col·lectius per la seva tasca en la lluita contra la pandèmia, com el Col·legi Oficial de Metges de Barcelona i el Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Catalunya, entre d'altres.

- Les altres vint s'atorguen per districtes, dues a cada un d'ells, i en el cas del de Sant Andreu la corresponent a entitat ha estat atorgada a l'Associació Cultural i Esportiva la Lira i la personal a un servidor, José Barbero Cabello.

No cal dir que m'he sentit emocionat de rebre aquest guardó i mentiria si digués que no m'ha fet il·lusió, i més en els moments que estic vivint a nivell personal, però me n'ha fet més pel que representa. És un reconeixement a una tasca que algunes persones portem a terme dedicant part del nostre temps a lluitar per uns barris millors, una ciutat millor, una educació, sanitat o equipaments millors. En definitiva, que, tal com he deixat escrit al llibre de l'Ajuntament, és molt just que es reconegui

per part de les administracions la tasca que moltes ciutadanes/ciutadans fan per millorar la nostra ciutat. Aquest reconeixement s'ha de fer extensiu també a les nostres companyes i companys de lluita i a les nostres parelles, ja que per força han de patir la nostra absència mentre realitzem aquesta tasca.

Arribat a aquest punt, crec que allò que és important i que val la pena és treballar per aconseguir millores al nostre entorn. Aquestes constitueixen per si mateixes un bon guardó.

Visca la Sagrera, Visca Barcelona i Visca Catalunya!

Josep Barbero Cabello

Membre de la Junta de l'AVV de la Sagrera i president 2008-2016

<p>PERRUQUERIA MAR-I-BEL Tel. 93 352 29 63 C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a 08027 Barcelona</p>	<p>Montse Iniesta PERRUQUERIA UNISEX Vallès i Ribot, 54 · 08027 Barcelona Tel. 934 080 280 Montse Iniesta Peluqueria</p>
--	---

<p>CASANOVA Dream's ¡Déjate asesorar! C/Gran de Sagrera 115 Tel. 93 351 39 33 Peluqueria Maquillaje Estilismo Fotografía</p>	<p>Fes publicitat, fes barri</p>
---	---

ENTRA AL MERCAT DE FELIP II

BANC DEL TEMPS DE LA SAGRERA

Per fi hem deixat aquest maleït any 2020, que tots recordarem com l'any de la pandèmia del coronavirus. Molts ànims a tothom per afrontar aquest nou any 2021 amb energia i força per poder tornar, com més aviat millor, a la normalitat en la mida que sigui possible.

El mes de novembre passat, el nostre BdT va fer vuit anys d'existència. Estem satisfets de la feina feta, tot i que sempre és millorable, com tot, o potser és que som molt exigents amb nosaltres mateixos. La clau està en el fet que els usuaris/es pensem a fer intercanvis quan ho necessitem.

Ens agrada comentar-vos que, fa uns mesos, la Torre de La Sagrera ens va demanar fer una crida per trobar una professora de patchwork. En dos minuts ja es va oferir una de les nostres usuàries, al moment es van posar en contacte, i a la setmana següent ja estava fent classes. Tant la professora com les alumnes estan molt contentes i molt entusiasmades. Després va venir la suspensió de classes presencials, però... no passa res!, imaginació al poder! Solució: classes on line, FANTÀSTIC!

Com heu pogut anar veient els usuaris/es, ens arriben, per diferents mitjans de comunicació, oferiments de tallers d'altres Bancs del Temps, tots molt interessants. Esperem que en pugueu gaudir d'alguns.

Aprofitem també per felicitar el Banc del Temps de Girona (Pont del Dimoni) que recentment ha celebrat els seus 10 anys. Des d'aquí els desitgem molts èxits i els animem a seguir en aquesta tasca dels intercanvis personals tan necessària avui en dia.

Equip de Secretaria del BdT de La Sagrera

ACTUALITAT DE L'HORT URBÀ LA FERROVIÀRIA

Al llarg d'aquests mesos de pandèmia del Covid, l'Hort urbà de La Ferroviària, a La Sagrera, ha estat aturat a causa de les restriccions de moviment que no han permès visitar-lo i en un primer temps ni obrir-lo.

Les verdures i fruites ja van creixent de nou, i esperem que l'hort torni a ser com era sempre i es puguin tornar a fer les visites de col·legis i famílies, la qual cosa per a nosaltres i el veïnat és d'una gran alegria.

Podeu visitar l'hort perquè és molt bonic a totes les èpoques de l'any. Ara a l'hivern tenim les cols, un aliment bàsic a totes les cuines europees des de temps antics. També tenim les carbasses o carabasses, les més conegudes de les quals són plantes originàries de Sud-amèrica que es van portar a Europa arran dels viatges de Colom al nou continent; però també hi ha d'altres que ja existien a Europa temps enrere. La carbassa és molt rica en vitamina A i les seves llavors s'utilitzen a la cuina o en medicina com a laxant. Ara bé, si són de l'hort de la Sagrera millor, ja que no estan tractades amb productes pesticides.

Com a notícia d'aquesta tardor, dir que el dia 16 d'octubre passat al nostre amic i col·laborador des de la creació de La Ferroviària, José Barbero, periodistes de la televisió pública de Barcelona, Betevé, li varen fer una entrevista en la qual va explicar com funciona l'hort. Des d'aquí ens n'alegrem del fet que l'ajuntament de Barcelona li hagi concedit la medalla d'honor de la ciutat per la millora de la vida del barri de la Sagrera; és un goig!!

Recordeu: no falteu a la visita a l'hort, que es fan guiades. Els senyors de l'hort són qui explicaran als nens de les escoles i a les famílies el funcionament i les plantes que s'hi poden trobar. Els visitants en surten molt contents. Per demanar visita s'ha de trucar a la Biblioteca Marina Clotet.

T.933408675

Jordi Aragonès

SHOT ON REDMI 7 AI DUAL CAMERA

PATINANT PER LA SAGRERA

FOTO: DENIS MATAS

Van tard. I, com sovint, patinant. Com sembla que els hi passa a molts d'aquest personal que, als darrers mesos, s'han cregut els amos de la ciutat i es passegen de manera impune i intimidant per les voreres. Sembla que vagin tard, que arribin tard, i que és per aquesta "raó" **que es desplacen a tota velocitat, a vegades arran de façana**, sovint arran de vianants.

Ara fa un any s'anunciava que el patinet elèctric seria el regal estrella del Nadal. Però ara fa dos anys, també s'anunciava. **I ni la DGT ni les autoritats competents no han cregut oportú prendre decisions i avançar-se.** Per què, si sempre van tard...? Acomodats com estan al sistema administratiu, al de l'administració pública, devien decidir no fer res, no fos cas que un canvi d'hàbits pogués amenaçar l'antiguitat i, amb això, els plusos als quals estan acostumats.

PARLANT PEL MÒBIL I EN PATINET

Ha calgut que s'evidenciés el desgavell per prendre mesures, per incloure-les dins d'un calaix de sastre de mobilitat on es contemplen enduriments de les sancions per ús del telèfon mòbil al volant. Malgrat que no resulta difícil detectar patinadors que compatibilitzen la circulació perillosa per les voreres amb la utilització d'aquests dispositius, la llei no contempla punible aquesta pràctica. Atès que no es necessita carnet per conduir-los (vista l'experiència, tampoc no cal un mínim sentit comú), no hauran de patir per la pèrdua de punts (un invent ben qüestionable, perquè a una persona que condueix de manera temerària el més normal és que se li en foti perdre'ls).

Tot i que les mesures per reduir la velocitat dels vehicles a motor a les ciutats resulta raonable, cal tenir en compte dues coses quan s'obliga als cotxes a circular a 30 quilòmetres per hora pels nostres carrers. No voldria caure en la frivolitat, però que la decisió s'empari en un estudi segons el qual es redueix el risc de mort respecte a la circulació a 50 quilòmetres per hora

obre les portes a, per la mateixa raó, reduir-la a 10 quilòmetres... o directament prohibir circular. D'altra banda, circular a velocitats baixes pot comportar un increment de la pol·lució si es produeix un ús indegut de les marxés, quelcom que massa sovint queda patent quan s'esdevenen situacions d'embús o densitat circulatoria. Així mateix, tot i que la velocitat màxima per als patinets s'estipula en 25 quilòmetres per hora, es pot donar la paradoxa de veure com aquests vehicles van més de pressa que cotxes o motos. Perquè, no ens enganyem, les inspeccions duraran quinze dies, si arriba, com acostuma a passar amb totes les campanyes de trànsit quan entren en vigor noves normatives. **Algú se'n recorda dels triangles? Algú se'n recorda de les armelles?**

"SUPERILLES "A BOMBO I PLATERET

Dit això, aplaudeixo la voluntat de les autoritats de convertir les ciutats en més amables, tot i que rebutjo les operacions de propaganda com les que ens vol colar l'ajuntament quan ens parla de "superilles", un concepte que hauria de contemplar una via circulatoria per dues de vianants, i no com la que aquesta setmana s'ha publicitat a bombo i plateret, malgrat que en aquesta legislatura només es licitarà un carrer. Potser així hi haurà, en el futur, **nous arguments per figurar de nou al cartell electoral** malgrat haver anunciat que no seria el darrer mandat al que es concorreria amb l'excusa que cal acabar la feina començada...

Com sempre, en aquest tipus d'actuacions **La Sagrera en queda al marge**. Al nostre barri tot semblen vies mortes, com les de l'estació de Gran Velocitat, que no fa precisament referència al ritme de les obres.

PER ON PASSARÀ EL PATINET A LA SAGRERA?

També continua sent una via, pel cap baix encallada, l'avinguda Meridiana a l'alçada del carrer Hondures. Un coll d'ampolla on continuen barallant-se per passar vianants, ciclistes, reparadors de butà, skaters, runners, cotxets de canalla, carros de la compra... mentre els qui esperen els autobusos, de diverses línies, tenen la bona pensada de fer la cua en perpendicular a la via, per tal de calibrar millor la paciència dels usuaris de la vorera. Mentre el consistori planeja un nou carril bus a la Diagonal, a la principal artèria del nostre barri no es contempla restar espai al trànsit a motor (avui dia, amb bicicletes i patinets motoritzats, es fa difícil diferenciar aquests vehicles de cotxes i motos) **per facilitar la vida als qui ens desplacem d'una manera més pacífica i amable**. Així les coses, per on passarà el patinet a La Sagrera?

Jordi Vilagut

Veí, periodista i observador de la vida al barri

SAGRERA I LA LLUM AL FINAL DE TÚNEL

Són in comptables els coneguts del barri a qui **Oleguer Méndez**, membre de l'associació de veïns, en algun moment de les últimes dècades els ha assegurat que **l'estació s'acabaria aviat**. «Molts han mort i això et trenca... Tingues en compte que m'acabo de jubilar amb 65 anys i que quan vam començar aquesta batalla jo no en tenia 40. Amb l'amic **Josep Barbero** ho comentem sovint, que, amb tot el que hem lluitat, ens entren dubtes de si nosaltres ho veurem». **Els barcelonins de la Sagrera** han sortit aquest dimarts al balcó i han vist una mica el de sempre, una enorme cicatriu de pols que separa barris i districtes, però també un pou de frustració, **promeses incomplertes** i aquella sensació tan del nord de la ciutat de ser les últimes mones de Barcelona. En aquest final de pont, no obstant, es feia un pas important amb el **trasllat de la primera línia de Rodalies a l'interior de la futura estació** intermodal. No per esperat és menys rellevant que, per fi, i al país dels aeroports sense avions, un tren circuli per les entranyes d'una terminal ferroviària.

La notícia coincideix amb una efemèride, ja que al juny es van complir 10 anys de la **col·locació de la primera pedra** de la terminal, tot i que els treballs en l'entorn van començar un any abans, el 2009. L'alcalde era **Jordi Hereu**, el ministre de Foment era **José Blanco**, el president de la Generalitat era **José Montilla** i la cançó d'aquell estiu va ser el **'Waka-waka'** de Shakira per al Mundial de Sud-àfrica que va guanyar Espanya amb **gol d'Iniesta**. Una dècada de picot intermitent, però més de 35 de reivindicació, des dels temps en què la ciutat va coquetejar amb la idea que **Norman Foster**, l'arquitecte de la Torre de Collserola, es fes càrrec de la transformació urbanística de la Sagrera.

El primer tren a colar-se a l'estació, de la qual s'ha construït el 40% del total, ha sigut un **rodalies de l'R-1** que uneix Molins de Rei i Maçanet-Massanes, línia que inclou el primer tram ferroviari construït a Espanya, el de **Barcelona a Mataró**. Va succeir el 1848, tot i que per ser justos i si es compra el colonialisme com a part dels dominis de l'Estat, aquest honor

pertany al traçat **entre l'Havana i Bejuical**, a l'illa de Cuba, posat en marxa el 1837 durant el regnat de Maria Cristina de Borbó i Borbó-Dos Sicílies.

TERMINAL CENTRAL

La línia subterrània transcorre per **un nou tram de dos quilòmetres** que va de la rambla de Prim al pont de Bac de Roda. L'estació intermodal de la Sagrera està destinada a ser la **terminal ferroviària central de Barcelona**, un espai de més de 200.000 metres quadrats distribuïts en tres plantes: la inferior, amb vuit vies, per als trens de proximitat; la del mig, per a un **gran vestíbul amb aparcament**, i la superior, per a l'alta velocitat, amb vuit vies més. Connectarà amb el metro de la ciutat i incorporarà una estació d'autobusos que ajudarà a reduir el nombre de parades que encara realitzen al carrer les línies supramunicipals. El projecte inicial incloïa edificis d'oficines i centres comercials que havien de servir per pagar l'obra. Palanquejar el pla en **l'especulació immobiliària** del lloc va ser un dels talons d'Aquil·les del projecte (després hi ha els problemes amb els contractes, les aturades per decisió judicial o les troballes arqueològiques).

La caiguda de bona part d'aquesta iniciativa privada va obligar a **reduir les pretensions i el pressupost**.

A nivell d'operativa, l'R-1 recupera el seu funcionament normal després de quatre mesos en què en el **tram entre el Clot i Sant Adrià** circulava en una única via, cosa que havia obligat a reduir l'oferta. L'entrada a l'estació estava prevista per a principis de novembre, però finalment es va retardar a aquest pont, dies en què la **demanda baixa en picat**. Es tractava d'unes comprovacions encarregades per l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària i el test sembla que s'ha superat amb èxit. Si el tall de la línia (quedava tallada entre Clot i Badalona) s'hagués realitzat en un dia feiner, prop de **70.000 persones s'haurien vist afectades**. El següent pas serà ficar al calaix la línia Barcelona-Granollers. S'espera que passi el 2022. Sobre el trasllat de l'alta velocitat a la terminal, Foment no aventura terminis.

ENTORN SENSE ILLUSIÓ

Oleguer Méndez diu que els veïns **«han perdut tota la il·lusió pel projecte»**, tot i que admet que, el dia que l'alta velocitat passi a l'interior i es comenci a construir l'aparcament, l'accés al metro i l'estació d'autobusos, l'aspecte canviarà i això potser **aporta moral a la tropa residencial**. Li sap greu que ningú no els hagi convidat a l'estrena del primer tren per l'estació. Però no el sorprèn. Diu que no espera res del Govern ni de l'ajuntament, amb el qual, assegura, fa un any i mig que no es veuen. Li passa pel cap **Pasqual Maragall**, quan durant els Jocs, davant les queixes d'aquests barris perquè allà no es feia res, els va dir que el futur de la ciutat passava per la Sagrera.

Article de **Carlos Márquez Daniel**, aparegut el 8 de desembre a **El Periódico**

Compra a prop

Som comerç. Fem La Sagrera.

barcelona.cat/santandreu

BARCELONA
MAI S'ATURA

Qui subscriu aquestes ratlles va néixer un dilluns (em deien que tempestuós) del mes de novembre del 1956, a un dormitori del número 641 del passatge de Coello. Un número molt alt per a un carrer força curt. Entre els nanos de l'època hi havia diverses explicacions per a un fet tan misteriós, llegendes urbanes que se'n diria ara. (Veure una explicació d'aquesta numeració al web del Centre de Documentació de la Sagrera: <https://cutt.ly/shSIYj6>).

El meu carrer, juntament amb el passatge del Dr. Torres i amb el ja desaparegut passatge de Benito Puig, formaven un conjunt humà i urbanístic ben peculiar dins de la Sagrera. Anys més tard la Conxita Meca, "la perruquera", veïna que ja fa anys que ens va deixar, ens va dir als del Centre de Documentació de la Sagrera que els habitants d'altres zones més benestants del barri li deien a aquella zona "El Barranco de l'Hambre", però certament jo mai no ho havia sentit a dir.

A aquest sot, a la fotografia ja mig cobert, hi havia els safarejos públics. Aquesta zona està avui ocupada per la plaça Hispano Suïssa.
Foto: Fons Centre de Documentació de la Sagrera.

A aquella àrea de la Sagrera tot eren camps, però no tots els camps eren iguals. La "zona d'influència" dels nanos del passatge Coello quedava delimitada pel carrer Garcilaso, que donava pas a la zona antiga del barri, més urbanitzada. Just tocant allà, a on ara hi ha la plaça Hispano Suïssa i l'Escola El Sagrer, hi havia un gran sot. Un camí hi baixava per a dur a uns **safarejos públics** que ja portaven anys fora de servei. S'hi podia entrar per una estreta finestra per tal d'accedir a una

llòbrega sala amb grans piques per a rentar la roba, encara amb restes d'aigua i olor a sabó. Les nostres mares ens havien dit que una d'elles s'utilitzava exclusivament per a rentar la roba dels difunts i, amb una capacitat deductiva fora de tot dubte, sempre vàrem saber quina era. El dilema era si acostar-s'hi i tocar-la o no.

Entre aquell sot, el passatge Coello i el carrer de Costa Rica, hi havia una explanada que aleshores ens semblava immensa. Allà hi tenia lloc l'esdeveniment de l'any: la plantada i encesa de la **foguera de Sant Joan**. També s'hi feia la de Sant Pere i, algun any, la de Sant Jaume al juliol, "la revetlla dels rics" que deien en temps de la meva mare, perquè només podien celebrar-la aquells a qui els havien quedat petards i diners per a coques de les dues anteriors del mes de juny.

La **Revetlla de Sant Joan**, fora de tòpics, era màgica, fins i tot més que la nit de Reis. Començava dies abans recollint la fusta, demanada als veïns de la barriada, que sovint la llençaven des del terrat. Al passatge Coello s'hi feien dues de fogueres, una a cada extrem del carrer, i les colles de nens que les muntàvem miràvem de robar-nos la fusta els uns als altres, això sí, amb un cert fair play, cosa que no existia amb els que feien les fogueres al carrer Sant Antoni Maria Claret, espoliats de la seva fusta sense miraments perquè ens tenien por i no gosaven reclamar-nos-la. Els dels passatge Coello érem més cràpules que la resta, tret dels de La Perona, és clar, que aleshores encara no eren d'ètnia gitana.

Amb els de l'altra colla del passatge organitzàvem partits de futbol. La majoria els jugàvem a la cruïlla dels carrers d'Hondures i de Sant Antoni Maria Claret. Era un tram ja aleshores asfaltat, tot i que un partit de dues hores l'havíem d'interrompre 4 o 5 vegades per a que passés un cotxe, ja que el trànsit rodat no era aleshores gaire intens. Les "porterries" les fèiem amb munts de roba assenyalant els ceps dels pals imaginaris.

No totes les activitats eren tan lúdiques. Hi havia una forta territorialitat entre les colles de nanos de totes les àrees de la Sagrera i de barris propers i, de vegades, algú gosava envair de manera hostil la zona d'una altra colla. El més habitual era que la "invasió" acabés amb una baralla a distància amb l'arma més habitual i que es tenia més a mà: les pedres. Si aquestes batalles no eren el pa de cada dia, sí que en recordo alguna amb llançament de pedres amb ferits i sang, amb els enemics apostats a un tancat que hi havia a on ara hi és la Pastisseria Bareche, on hi havia una paret des del darrera de la qual sortien els rocs enemics.

Eren batalles sense cap objectiu final. El propi combat era la finalitat. És per això que no es podia parlar ni de victòria ni de derrota, ja que cap de les parts facilitava a l'altra el nombre de ferits ni els punts de sutura necessaris per a guarir les ferides provocades.

Fotografia del Passatge Coello, a principis de la dècada de 1960, captada des del carrer Garcilaso.
Foto: Fons Centre de Documentació de la Sagrera.

Més tard, al número 14, va obrir el Bar Burgalés que, com a tret força característic, va posar el televisor orientat cap al carrer, de manera que, a una època en la qual gairebé ningú no tenia aquest electrodomèstic, es formaven grups a la porta per a veure les imatges en moviment.

A la vorera del davant, entre els passatges del Dr. Torres i de Benito Puig, hi havia un bar bodega, tot ple de botes, on hi venien vi i també servien begudes i tapes.

Tot i haver una bodega al propi passatge, molts veïns anaven a comprar el vi a la bodega de "la casa alta", un bloc d'habitatges de 5 pisos d'alçada que encara existeix al número 24 del carrer de Costa Rica, i que rebia aquest nom perquè era l'edifici més alt de la zona.

La compra de **queviures** es repartia entre **Cal Benjamín**, al passatge Coello fent cantonada amb Costa Rica, i **Ca l'Eduardo**, al carrer de Garcilaso gairebé fent xamfrà amb Dalmacio de Mur (ara Vallès i Ribot). La primera botiga era la més popular al passatge. Es podien comprar caramels per 1 cèntim de pesseta, però com que la moneda mínima existent aleshores era de 10 cèntims, s'havien de comprar de 10 en 10. Les olives en vinagre era un altre dels seus producte estrella per a consumir a l'acte.

La casa de la meva família estava a tocar dels darreres de l'edifici que més tard va ocupar l'Institut Guttmann, que aleshores estava buit i vigilat per un matrimoni gran. Havia estat un hospital especialitzat en malalties venèries, i moltes de les seves

pacients eren prostitutes en règim de reclusió. Els meus pares i avis m'explicaven històries terrorífiques de dones que intentaven fugir per l'enreixat que donava a les cases del passatge Coello. Era l'**Hospital de les Magdalenes**, tot i que se l'anomenava "**les madalenes**". L'any 1963 hi varen estar refugiats, per un breu període de temps, damnificats per les riudes del 25 de setembre del 1962. Jo no arribava als 6 anys però recordo que hi vaig entrar un parell de vegades i em van impressionar les condicions en què vivien allà dins. La imatge de les "instal·lacions sanitàries" és una sensació gravada a la memòria d'aquell any, igual que com la cremor a les mans de la neu del 25 de desembre, la primera que tocava a la meva vida, i que creia que tindria la textura de la nata en comptes de ser com agulles gelades que es clavaven a la pell. Ja m'havia dit la meva mare que em posés guants!

Pel passatge Coello, que no es va asfaltar fins a l'any 1973, hi passava un seguit de personatges i serveis municipals:

L'escombriaire i "el barrenero", tots dos amb carros tirats per cavalls.

La gent deixava la brossa a galledes metàl·liques, amb paper de diari a sota per a que no s'escolés massa el suquet de la porqueria (el plàstic encara no existia). Dos dels escombriaires abocaven la brossa a unes cistelles de goma que, quan estaven plenes, llençaven enlaire amb una gran habilitat cap a un company que estava al capdamunt del que aleshores em semblava un carretó de gran alçada, el qual buidava la cistella de goma a l'interior del carro per una portella de la part superior. Entre aquestes tres persones, més el conductor dels cavalls, eren quatre els treballadors necessaris per a recollir les escombraries.

El "barrenero", que aviat va substituir la tracció equina per la motoritzada, a banda d'escombrar també regava el carrer, ja que transportava una cisterna d'aigua. Un operari ruixava el carrer amb una mànega desmesuradament gruixuda. A l'estiu evitava que la pols es fes la mestressa d'aquell entorn tot i que no hi passava gaire sovint. Un o dos empleats municipals escombraven els carrers, amb unes característiques escombres de bruc sense mànec, malgrat que no hi havia tants residus com ara, tot i no haver-hi papereres. Potser hi havia més civisme, potser hi havia menys coses susceptibles de ser llençades a terra, o potser pel passatge hi passava menys gent que no hi vivia allà.

També hi passava **el carro que venia gel**, a una època en la qual encara no hi havia neveres elèctriques, i les existents necessitaven l'aigua gelada per a refredar el seu contingut. Transportava grans barres de gel que tallaven amb una guillotina en funció del pes que demanava cada client.

Quan a casa vàrem comprar la primera nevera elèctrica, el meu avi va fer glaçons amb una mica d'anís. Un luxe asiàtic. Al passatge molt sovint s'hi feien forats a terra per a reparar canonades o clavegueres, totes molt antigues. Durant molts anys van venir els dos mateixos paletes de l'Ajuntament que es van fer amics dels nanos del carrer. Mai no van voler dir com es deien en realitat i es feien dir "El Tío Puta" i "El Tío Demonio". No hi ha res com un nom fals per a elevar la categoria d'un individu. Quan apareixien era tot un esdeveniment i se seguia la seva feina amb atenció. Sempre feien una profunda rasa de gran fondària d'on anaven traient terra amb una politja subjectada amb fustes i cordes. Allà a sota feien alguna tasca desconeguda, tornaven a tapar la rasa i se n'anaven fina a la propera ocasió.

També hi passaven venedors ambulants: un home amb un carretó ple de caramels al crit de "El pirulí de La Habana, que se come sin gana"; el venedor de xanguet que cridava "El peixet de la truita!"; finalment, i anterior en el temps, estava "el barquero", que també portava un carretó, i que venia perfums, cosmètics i articles relacionats, cap d'ells fabricat a la xina.

Altres personatges de l'època eren el sereno i el vigilant. La diferència de les seves funcions en aquella època eren una mica confuses, però quedava clar que eren diferents quan abans de Nadal arribava cada un d'ells per separat demanant el corresponent "aguinaldo", a canvi del qual lliurava una bonica targeta de felicitació. Els altres dos "aguinaldos" d'aquelles dates eren el de l'escombriaire i el del "barrendero". Tots quatre es guardaven durant totes les festes nadalenques.

Pel que fa al cinema, els primers anys tot es limitava a La Barraca, on es feien sessions contínues de programa doble dissabtes i diumenges. Amb els amics anàvem a l'amfiteatre, més a prop de la senyora vella que venia pipes, caramels, tramussos i altres articles per a deixar el terra del cinema ple de restes i pells. Hi havia la taquillera, el senyor que et tallava l'entrada i l'acomodador, el Sr. Manel, que tenia com a funció principal mantenir l'ordre entre els més joves amb la seva lot com a única arma.

Les còpies de les pel·lícules es passaven en un estat lamentable. Les escenes que hi havia entre els canvis de rotlló estaven escapçades i s'havien d'endevinar. Quan una pel·lícula arribava a projectar-se a La Barraca ja havia passat per gairebé tots els cinemes de Barcelona. Tot i això, aquells visionats van despertar en mi la que ha estat una gran passió de la meva vida: el cinema.

Amb el temps vàrem buscar altres alternatives fora del barri: l'Odeon al Passeig Fabra i Puig, molt més senyor, o el Recreo al carrer Sant Andreu, que gens tenia a envejar a La Barraca, o el

Río al carrer Matanzas al Congrés. Després vindrien el Victoria, l'Astor o el Diamante y el Virrey, a mida que ens anàvem allunyant del nostre entorn nadiu.

Vull acabar aquest record sobre aquella zona perduda en el temps parlant de dos carrers.

El Passatge Benito Puig, ja desaparegut, sortia de la banda de muntanya del passatge Coello, a on ara està el nro. 9, era força estret amb cases d'una sola planta i acabava amb unes escales molt costerudes que donaven a l'Avinguda de la Meridiana. Era un canvi sorprenent.

El Passatge del Doctor Torres, encara existent, però que sembla que té intenció de comprar en la seva totalitat l'Institut Guttmann i, per tant, també deixarà d'existir en algun moment. Ara acaba amb una tanca, però aleshores donava als terrenys de les antigues Magdalenes, a un despoblat que anomenàvem "la Torreta", al xamfrà de Garcilaso amb la Meridiana. Allà hi havia una part del que havia estat l'Edifici de l'Apostolat de la Fe. Segons explicava la gent de generacions anteriors a les nostres, allà anaven les parelles a "fer manetes", sigui el que sigui el que volgués dir això en aquella època.

Joan Gironès Pau
Membre del Centre de Documentació de la Sagrera

Coral
MAR DE TAPAS
C/ Sant Antoni M^o Claret, 393
08027 Barcelona
T. 933 492 167

FARMACIA SUSANA SERRA
Troba'ns al c. **Pacífic, 61** de Sagrera,
de **dilluns a divendres de 9h a 14h i de 16h a 20.30h** i
els **dissabtes de 9h a 14h.**
La teva salut és tan important per tu, com per nosaltres
Tl. 933 409 520 · farmaciaserrason@cofb.net
f FarmaciaSusanaSerra · i Farmacia Susana Serra

30 PASSES

EN EL CENTENARI DE LA MORT DE FERRAN TURNÉ I CARBONELL

L'any 2021 serà el del centenari de la mort del literat sagrerenc Ferran Turné, una bona ocasió per investigar sobre el personatge, saber-ne quelcom més que les quatre ratlles repetides que es donen sempre sobre la seva figura i dimensionar-la en la justa vàlua.

Ferran Turné i Carbonell havia nascut a la Sagrera el 1876. Va mostrar inquietuds literàries, i treballava de dependent de comerç, primer, i de viatjant de productes de ferreteria després. L'estiu de 1901 editava la que segurament era la seva primera obra, Capvesprals; llavors tenia 25 anys.

A finals de maig de 1904, a la Sagrera, dins de la Tertúlia Martinense, va mantenir contactes amb l'Agrupació Literària Enric Ibsen que va representar al seu teatre l'obra Espectres, en la traducció de F. Fabra i J. Casas i Carbó. Aquesta vetllada continuava amb una conferència d'Adrià Gual sobre les obres d'Ibsen i acabava amb l'estrena i prova d'estudi de La Cadena, escrita per Turné i presentada pel jove Josep Pous i Pagès, qui també començava a pujar com a autor, de la mà de qui va ser el seu mentor, l'andreuenc Ignasi Iglésias, que també assistia a l'acte i que va ser un bon amic i company de tertúlies de Ferran Turné.

A Sant Andreu, La Sagrera o el Clot, les societats ocellaires tenien molt predicament llavors. L'Agrupació Vida de l'Ateneu Obrer de Sant Andreu, una entitat que fusionada seria l'origen de la Unió Esportiva Sant Andreu, va organitzar la primavera de 1912 un certamen literari sobre els ocells, el jurat del qual era format per la penya d'amics literats Pere Corominas, Ignasi Iglésias i Josep Pou i Pagès, actuant de secretari Ferran Turné.

Havent complert els quaranta anys, va decidir el que laboralment en deien plantar-se, treballar pel seu compte, i es va hipotecar per comprar la Ferreteria Ràfols, a la Ronda de Sant Pere, tocant a l'Arc del Triomf, fundada el 1911. El negoci anava bé, però el dilluns 9 de maig de 1921, quan anava en bicicleta a dinar a casa seva, al carrer Gran de la Sagrera, a l'alçada de Garcilaso (en aquell moment anomenat Estévanéz), un vehicle el va envestir, li va provocar la mort i es va donar a la fuga. Tenia 42 anys.

La situació en què deixà la família fou desesperada, amb una dona viuda i fills petits, i amb uns crèdits a retornar, que els va ocasionar perdre-ho tot. El juliol de 1921, el Centro Obrero e

Instructivo Andresense va organitzar una primera sessió homenatge amb representació d'obres seves, amb l'actuació de l'Orfeó L'Eco de Catalunya i textos d'Ignasi Iglésias, Emili Graells, August Barbosa...

El mes de novembre de 1921, el CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria) organitzaria una nova funció homenatge benèfica, amb un gran èxit, ja que per una tribuna s'arribaren a pagar 150 pessetes.

Amb la proclamació de la República, i havent-se dedicat a Sant Andreu un carrer al seu amic Ignasi Iglésias, un grup de sagrerencs va reivindicar el seu nom, i el carrer Pacífic, on havia viscut, fou anomenat Ferran Turné, publicat el canvi al BOGC de 29 de març de 1933.

Es va realitzar la inauguració el 7 de maig, amb l'assistència de Josep Dencàs, Conseller de Sanitat de la Generalitat, i Joaquim Ventalló, tinent d'alcalde del Districte, parlant el literat sagrerenc Domènec Oró en nom de la Comissió Organitzadora. El Foment Sardanístic Andreuenc va cloure amb una ballada de sardanes.

El desembre de 1933, Enllà... Amics de les lletres i les arts (Gran de la Sagrera, 221, actual) va representar l'obra de Ferran Turné Els Culpables, drama en tres actes i La Festa dels Ocells, d'Ignasi Iglésias, en un acte amb una conferència sobre l'Estat actual del teatre català, a càrrec de Joan Puig i Ferrater. L'objecte era recollir fons per a editar les obres completes de Ferran Turné, entre les quals, a més de les esmentades, hi havia Cuques de llum, La guilla o Camí de l'amor. Aquest volum es deuria editar perquè fa uns anys el trobàrem sense poder-lo assolir, com a llibres vells a internet, a una web americana; però avui l'hem buscat infructuosament i no figura en cap biblioteca pública de Catalunya. Tant de bo que el centenari ens permeti retrobar el volum per algun racó i puguem conèixer l'abast de la seva obra.

Per ara, i des de l'any 2000, un nou carrer a la Sagrera porta el seu nom, esborrat del nomenclàtor el 1939 quan l'ocupació franquista de Barcelona. Encara a la nova inauguració varen poder assistir els seus descendents, entre ells Maria Teresa Carbonell, de qui oralment vam obtenir moltes dades sobre el dramaturg sagrerenc.

Joan Pallarès-Personat

“LES HISTÒRIES DE DESCONFINAMENT”

“Les històries de desconfinament” ha estat una iniciativa per mantenir l’activitat de la secció d’hoquei del Club Patí Congrés – La Sagrera es Mou, mitjançant les xarxes socials d’una manera entretinguda i original, davant el decreixent ritme de publicacions a les xarxes per falta de l’activitat habitual.

L’objectiu és el de generar optimisme davant d’aquesta situació extraordinària en què vivim i pal·liar la manca d’estímul per no poder desenvolupar el nostre esport amb normalitat, i, alhora, motivar per superar col·lectivament les etapes de restriccions i anar adaptant-nos a cada nova situació.

Les vinyetes ajuden a mirar cada situació amb un prisma d’humor, en ocasions amb un punt crític o reivindicatiu, i amb la intenció de compartir una realitat en la qual tots ens sentim identificats amb l’hoquei com a nexa d’unió.

L’humor i la ironia ajuden a canalitzar frustracions davant il·lusions o projectes que la situació ens obliga a aturar i, d’aquesta manera, poder generar optimisme per seguir endavant.

Un dels reptes d’aquestes vinyetes és el d’arribar a joves i adolescents que són la nostra principal generació d’esportistes, una generació feta amb l’humor de consum immediat de les xarxes socials i poc acostumada a la cultura del còmic, tal com van viure generacions anteriors.

Inicialment la idea era la d’entretenir amb unes quantes vinyetes de situació, però, davant la bona acceptació, tant des de dintre del Club com de seguidors aliens al Club, les seguim publicant periòdicament a les xarxes del Club ininterrompudament des de el 20 de juny.

Julio Monsergas Ruiz
Membre de la Junta del Club Patí Congrés La Sagrera es Mou.

FINCAS SA SAN ANDRES des de 1980

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial
Necessitem pisos de 3 i 4 dormitoris per cobrir 74 demandes.
Garantia de venda i lloguer.

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)
Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97
info@fincas-sanandres.com • www.fincas-sanandres.com

Logos: immoalia, api, COL·LEGIAT, ADMINISTRADOR DE FINQUES, CRS.

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

60 ANYS 1959 - 2019

Els 2 primers mesos GRATIS!

- Què fem?**
Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure però també esforçant-se.
- Necessitem material?**
Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al Club.
- No serà molt petit?**
L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys.
- Qui està per ells?**
Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor, i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens.
- Juguen partits o participen a campionats?**
És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust.

PATINATGE ARTÍSTIC
Contacte: Rubén Reyes
Telèfon: 655 97 86 92
cpcpatinatge@gmail.com
/cpcongrespatinatge
www.cpcongres-patinatge

HOQUEI PATINS
Contacte: Víctor Cruz / Marta Montoya
Telèfon: 666 73 13 00 / 601 06 47 65
hoqueibasecpcongres@gmail.com
/Club-Patí-Congrés
http://cpcongres-hoquei.cat/

Amb el suport de Ajuntament de Barcelona

FINSA Fincas e Inmuebles Sagrera

93 274.03.03
Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

- Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA**
- Gestió eficaç i amb transparència
- Tracte personalitzat

Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS DEL 2020

Celebrada l'1 de desembre passat, de manera telemàtica, a les 18:30h en única convocatòria.

El president Jaume Matas va fer la salutació inicial tot lamentant que les circumstàncies imposades per la situació de pandèmia durant el 2020 han obligat a posposar l'assemblea anual, la qual estem obligats a celebrar tal com marquen els estatuts. En primer lloc, s'aprova l'acta de l'assemblea anterior, ja que la majoria ja l'havia llegida. A continuació es fa la presentació de l'estat de comptes de 2019 per part del president. El total d'ingressos puja a 6.731 €, només 31 € més dels previstos. El total de despeses puja a 5.841 €, 858 € menys del pressupostat. Respecte a la revista, els ingressos sols han estat de 8.727 €, a causa de la caiguda de la publicitat, i com les despeses només s'han rebaixat 417,70 €, el dèficit de la revista va pujar a 1519,80 €. L'estat de comptes és aprovat per unanimitat. Acte seguit el president presenta els pressupostos per al 2020. Afirmar que la previsió és mantenir les quotes i les despeses principals. Els ingressos previstos pugen a 6.700 € i les despeses estan ajustades a aquesta quantitat. S'acorda aportar el 2,8% del pressupost a entitats del 4rt món del barri com són "T'acompanyem" i "La Sagrera es mou", la meitat a cada una. Respecte a la revista (5 números) el president proposa reduir el nombre de revistes impreses a la meitat amb l'objectiu de reduir despeses. Els ingressos per publicitat es preveuen de 9.500 €. i les despeses amb el mateix import. El pressupost és aprovat per unanimitat.

A continuació el president exposa la **memòria i el pla de treball** de cada un dels àmbits d'actuació de l'Associació en el barri (la memòria ha estat enviada als socis per correu electrònic i resta a la seva disposició per si la volen consultar). En **cultura i memòria històrica**, l'Agustí Carrillo comenta la situació de la Torre del Fang, també del Rec Comtal i del futur de la Font de Can Gaig. Recorda que en aquest moment el pressupost de l'Ajuntament està paralitzat. En Josep M. Gil exposa el projecte **d'arxiu històric de l'Associació**. Informa que en breu tindrà una entrevista amb la responsable de l'Arxiu històric del Districte on es parlarà de com recollir el material i codificar-lo. Respecte a la **revista Tota la Sagrera**, l'Agustí continua exposant la feina feta al 2019 amb la publicació de cinc números i del tema central de cada un.

En **infraestructures, equipaments i mobilitat** el Jaume Matas comenta el retard en general en totes les obres, concretament fa esment de les del carrer Berenguer de Palou i, com no, del Pla Sant Andreu-Sagrera. La previsió actual és acabar cap al 2025 o 2026.

Respecte al futur edifici del col·legi 30 passos, actualment en barracots, encara no es disposa ni de l'avantprojecte. Recorda que portem més de 30 anys esperant la 3a fase del parc de la Pegaso.

Exposa la situació del solar ocupat fins ara pel Pàrquing Arenal, el qual està previst que es converteixi en una Residència per a estudiants. Una part es dedicarà a construir-hi 35 habitatges dotacionals i un petit espai de 285 m2 que es destinaran a ludoteca. També recorda que està encallat tot el projecte de dotar d'una proposta de futur a l'espai actualment ocupat per l'Espai30, la Nau Ivanow i el Poliesportiu d'Hondures.

En **Urbanisme i Mediambient**, el president exposa tots els problemes derivats de la contaminació atmosfèrica i la necessària transformació de l'Av. Meridiana. No serà fins al 2023 que està previst el tram entre Josep Estivill i Fabra i Puig. La finalització de les línies de metro L9 i L4 no està prevista fins al 2025.

Afirmar que el projecte de pacificació de la zona del barri compresa entre l'Av. Meridiana, Garcilaso, Gran de la Sagrera i Felip II és factible, sobretot perquè no es tracta d'un projecte car.

La Maribel Bayle informa de la feina feta en l'àmbit de l'**amiant** en col·laboració amb la Favb. Anuncia la futura llei relativa a l'amiant i la salut pública, ja que actualment sols està legislat l'aspecte exclusivament laboral. Des de l'Associació s'està elaborant el cens de cobertes d'amiant.

En **Sanitat**, l'Antonio Ibáñez informa sobre la manca d'espai que pateix actualment el CAP de la Sagrera, testificat pels propis treballadors. Recorda la necessitat de cercar un nou espai per construir-hi un nou CAP, a poder ser proper a l'actual. Denuncia la poca o nul·la participació ciutadana en els Consells de Salut i demana que siguin realment informatius. Reivindica la necessitat d'una Residència per a la Gent Gran.

Sobre l'**hort urbà** de la Sagrera "La Ferroviària", en Jaume exposa l'activitat de l'hort en col·laboració amb la biblioteca "Marina Clotet". L'han visitat 765 nens.

En Educació exposa les reivindicacions i lamenta que amb el previsible augment demogràfic la situació empitjorarà. Reivindica l'Oficina Municipal d'Escolarització per aconseguir equilibrar la matrícula. També la necessitat d'atendre adequadament els infants amb necessitats educatives especials i la conveniència de disposar d'un mapa escolar per a una bona planificació.

En **Habitatge**, reivindica un parc Públic d'Habitatge que sigui real. Es treballa en col·laboració amb la Favb i el Sindicat d'habitatge de la Sagrera.

En **Igualtat de gènere** comenta les xerrades i tallers que s'han fet per treballar el tema de gènere amb motiu del 8 de març i el 28 de novembre.

El president exposa que no s'ha presentat cap candidatura per a les eleccions a la nova Junta de l'Associació i lamenta la

manca de participació. En conseqüència, la candidatura que ell presenta és l'única i està formada per:

President: Jaume Matas
Vicepresident: Agustí Carrillo
Secretari: Benjamí Mercader
Tresorera: Yolanda Gómez

Es presenten també les vocalies i els membres que les integren. Per unanimitat s'aprova la nova junta fins al 2024.

Finalment, en el torn obert, en Josep M. Gil agraeix la presència i la feina feta. S'agraeix a Josep Anton Caballos la feina feta aquests darrers anys en diferents tasques, darrerament en la Comissió d'habitatge.

El president dona per acabada l'assemblea a dos quart de 9h.

Benjamí Mercader i Agustí Carrillo
Membres de la Junta de l'AVV de la Sagrera

Centre Veterinari
La Sagrera

DE DILLUNS A DIVENDRES
Matins: 11:00 a 13:00 h
Tardes: 17:30 a 20:30 h
DISSABTES
Matí: 11:00 a 13:00 h

Avda. Meridiana, 262
08027 Barcelona
Telf. 93 351 84 57

BSJ BARCELONA
SERVICIOS JURÍDICOS

Más de 40 años a su servicio

- Derechos inmobiliarios
- Reclamación de impagos
- Concurso de acreedores
- Herencias y derechos sucesorios
- Derecho bancario y consumidores
- Accidentes y responsabilidad civil
- Ley de segunda oportunidad
- Creación de empresas y construcción de sociedades
- Subvenciones
- Asesoría financiera

Tel: 634 490 151
miguelstebanr@hotmail.com
francescpla@icab.cat

QUE LA TECNOLOGIA NO DEIXI NINGÚ ENRERE

Deixem enrere un any que ens marcarà. Serà un abans i un després, un canvi de realitat que haurà regirat la nostra manera de veure la vida, però que ens ha forjat en la fortalesa de seguir endavant i en la manera de trobar noves vies de relacionar-nos, de fer xarxa i donar suport.

Des del confinament que vam patir al març, les necessitats i casos de vulnerabilitat al barri han anat incrementant-se dia a dia, i ara més que mai toca coordinar-nos, treballar en xarxa i superar les adversitats de forma col·lectiva.

En aquesta línia ha nascut el programa dels **Casals Comunitaris**, una iniciativa impulsada des de l'Ajuntament, però ideada i construïda des de diferents entitats del barri. Així doncs, des del juny passat, entitats (**Federació Torre de La Sagrera, La Sagrera es Mou, Arep i T'acompanyem?**) juntament amb serveis municipals (**Serveis Socials, Centre d'Atenció Primària i Departament d'acció Comunitària**) estem treballant conjuntament per a detectar necessitats i afrontar-les des d'una perspectiva solidària i de proximitat.

En aquesta línia volem destacar el projecte de **Punts d'acompanyament digital**. Es tracta d'una iniciativa impulsada des de la taula de governança dels Casals Comunitaris que pretén fer xarxa entre el veïnat a l'hora de trencar amb les barreres tecnològiques actuals. D'aquesta manera a través de voluntariat es donarà suport a aquelles persones que necessitin fer tràmits digitals, demanar cites prèvies, registrar-se a la Meva Salut, resoldre dubtes informàtics, participar en projectes tecnològics per a persones grans... S'habilitarà un telèfon per a rebre les

demandes i vehicular-les amb una persona voluntària que farà l'acompanyament. Per altra banda, diferents equipaments del barri com Torre de **La Sagrera, Espai 30** i la seu de **T'acompanyem?**, esdevindran espais d'acollida d'aquest projecte. És un fet que la pandèmia ha fet virtuals les nostres vides, i amb aquest projecte volem evitar que qualsevol persona es quedi enrere! Si vols col·laborar amb el projecte no dubtis en demanar-nos més informació.

Acabem l'any doncs, amb reptes importants que van més enllà de la Torre, que volen ampliar horitzons mirant pel bé comú i per un barri més cohesionat. En aquest sentit, i recollint les propostes de l'Espai Torre realitzat el passat dissabte 12 de desembre, el projecte de la Torre continua amb la voluntat de ser un espai acollidor, on els veïns i veïnes puguin desenvolupar els seus projectes i a la vegada que s'adapti a les noves realitats. De cara al 2021 ens plantegem treballar més profundament les línies de treball actuals: sostenibilitat, cultura popular, memòria històrica, cuina i infància, i afrontem amb moltes ganes el repte de fer de la Torre un espai de reflexió feminista i d'igualtat de gènere.

Tot això mantenint la nostra oferta de tallers (inscripcions a partir de l'11 de gener), noves propostes culturals i futures col·laboracions amb altres entitats del barri.

Mentrestant, cuideu-vos, salut i molt bones festes!!

Equip de gestió i dinamització de la Torre de la Sagrera

Farmàcia
Anna Lloberas

Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

Cl Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

espai verd

Producte fresc, natural, pagès,
proximitat i Km 0

Josep Estivill, 33-35
08027 BCN
Tel. 932 77 97 54
espaiverd2015@gmail.com

NAU IVA NOW

CREAR XARXES I CUIDAR EL NOSTRE ENTORN EN TEMPS DE PANDÈMIA

És hora de tancar l'any, de fer resums, valoracions i propostes de millora de cara al 2021. En la situació que ens ha tocat viure a causa de la COVID-19 es fa especialment difícil valorar la feina feta, perquè ha estat un any ple d'incerteses, de limitacions perimetrals i personals, de confinaments, de tancaments, de tocs de queda... i ens ha tocat sobreviure, intentant adaptar-nos i humanitzar tant com sigui possible aquest moment que estem patint.

Si normalment el sector cultural està en una situació fràgil, en aquests moments s'està ofegant, igual que molts altres sectors del país. Des de la Nau hem intentat posar-nos encara més al servei de les companyies i els projectes que resideixen amb nosaltres i de molts altres projectes de fora que han contactat amb nosaltres per col·laborar i intentar plegats surar en aquesta mar tan remoguda i violenta.

Aquesta ha estat la nostra tasca principal, poder-nos aturar i pensar de quina manera superaríem aquest contratemps. I tot i que no ha estat fàcil, i segurament podríem haver fet molt més, hem aportat el que hem pogut i hem sabut fer, i el que les normatives ens han deixat. D'entre tot, ens enorgullim d'haver cuidat les persones i d'haver-nos cuidat nosaltres.

L'acompanyament en la creació del qual fem bandera ha estat complementat per un acompanyament emocional, del qual ens estem nodrint constantment entre totes les persones. Igual que hem hagut de modificar els projectes per donar entrada a la virtualitat en pro de la presencialitat, aquest acompanyament de cura ha vingut per quedar-se, per formar part d'una manera de relacionar-nos amb les persones que configuren les companyies del nostre voltant, i que prioritza l'individu per sobre del seu projecte o de la seva responsabilitat. Aquest cuidar-nos també l'hem vist en els veïns i veïnes del barri, i en les relacions entre els equipaments i les entitats veïnals.

Des de la Nau Ivanow, volem posar de manifest aquesta xarxa de solidaritat, de compromís cap a l'altre i de continuar treballant perquè quan aquesta situació actual hagi passat ens quedi un teixit de relacions personals i un sentiment d'haver-nos donat suport en els moments difícils.

Ens anirem mútuament a encarar el 2021 amb aquest esperit de superació conjunta i el desig que les condicions personals, familiars i laborals de tothom siguin millors.

L'equip de la Nau Ivanow

**DESITGEM QUE L'ANY 2021
ENS PERMETI GAUDIR DE SALUT
I PODER RETROBAR-NOS TOTS PLEGATS
AMB NORMALITAT.**

BON ANY!

PHOTOSAGRERA

L'entitat fotogràfica de la Sagrera.

Punt de trobada dels aficionats a la fotografia a la Sagrera.

FESTA MAJOR 2020

Aquest any la pandèmia no ha permès que se celebri la Festa Major amb l'esplendor i les activitats a què estem acostumats.

El tradicional concurs fotogràfic que organitza Photosagrera no s'ha pogut celebrar i la fototeca que any rere any s'anava ampliant, ha quedat interrompuda.

Però l'afició a la fotografia no decau amb aquesta situació i així alguns dels nostres companys han pogut recollir amb les seves fotos la fredor d'aquesta situació, la desangelada celebració de la festa i la forma en què la nostra gent la viu.

Foto de Juan Ramón Elías

Foto de Josep Lluís Roig

En Photosagrera, tot i les dificultats que ens impedeixen celebrar físicament les nostres tertúlies i formació fotogràfica, continuem mantenint viva l'afició dels nostres socis.

Cada dimarts celebrem reunions virtuals obertes mitjançant zoom i continuem amb el nostre tradicional concurs social. El tema del mes passat va ser "Fotografia abstracta".

Sessió zoom

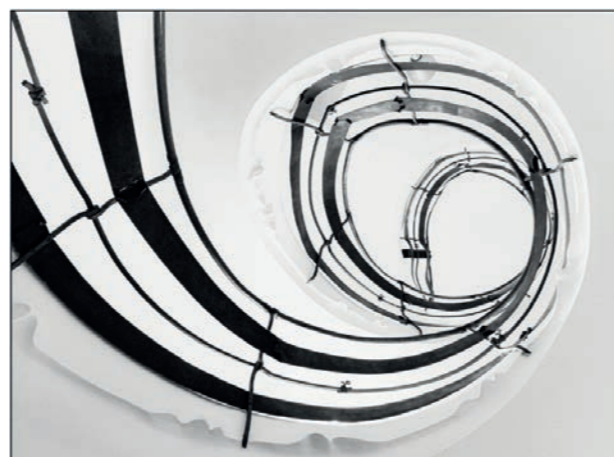

Foto de Benjamín Carbonell

**Associació
PhotoSagrera.**

Visita la nostra web
www.photosagrera.cat

**CENTRE D'ESTUDIS
SAM CLARET**
Cicles Formatius

Coneix els nostres

CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

ADMINISTRACIÓ I FINANCES

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ/TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

*Preguntà'ns pels nostres cursos de
FORMACIÓ CONTINUADA*

www.samclaret.com

SANITAT EL CAP DE LA SAGRERA

En diverses ocasions hem fet referència en les pàgines d'aquesta revista a SANITAT, fent-nos ressò de les deficiències que pateix. Arriba un moment en el qual tenim la sensació de predicar en un desert i ens preguntem si és que ens ho sembla a nosaltres o és que les coses són diferents. Ves per on, ens hem trobat amb un testimoni que dissipa els nostres dubtes, és el del testimoni d'un sanitari del nostre CAP, on es reflecteixen les mancances d'espai que dificulten el desenvolupament normal de les activitats pròpies del centre, de les quals l'Administració (ICS) té notícies des de 2016 al menys, potser de molt abans. Aquí reproduïm les seves paraules:

“CAP La Sagrera & COVID19” Por Juanjo Sanchez Requena

El CAP La Sagrera es uno de los 41 Centros de Atención Primaria del ICS de la ciudad de Barcelona. El CAP tiene una población asignada de unos **35.500 usuarios**, siendo la población infantil de unos 4200 niños.

No podemos pasar por alto que en 2021 la población asignada pasará a ser de unos 37.000 usuarios cuando sean habitadas las nuevas promociones de viviendas que están en construcción.

En un edificio de dos plantas, con una superficie construida de 2.021m², trabajamos unos 100 sanitarios. Concretamente, el Equipo de Atención Primaria (EAP) está formado por 26 enfermeras, estamento al que pertenezco. Esto significa que cada enfermera tiene asignados unos 1.411 pacientes, cifra muy similar a los pacientes que tienen asignados los médicos de familia.

Somos un EAP grande ubicado en un espacio muy pequeño. El reducido número de consultas, muchas de ellas sin ventilación, ni luz natural directa, hace necesario que hasta 4 profesionales compartamos un mismo espacio a lo largo de la semana.

Nuestra población es muy frecuentadora, es decir, las pequeñas salas de espera del CAP siempre están atestadas de usuarios a la espera de ser visitados.

La crisis del COVID19 y la necesidad de crear nuevos circuitos diferenciados he generado muchos problemas de gestión del espacio y planificación a la dirección del centro. Es más, en muchas ocasiones médicos y enfermeras tenemos dificultad para encontrar una consulta libre y un ordenador disponible. En mi opinión, es imprescindible disponer de espacios suficientes, seguros y ventilados, más si cabe en tiempos de pandemia, para dar una atención digna a nuestros usuarios. Es también prioritario que los profesionales dispongamos de espacios de

trabajo adecuados para que podamos prestar una asistencia de calidad y segura.

Como miembro del EAP La Sagrera, animo a Generalitat y Ajuntament a buscar una rápida solución al problema de nuestro CAP. Los profesionales apostamos por un edificio sostenible e inteligente, que ofrezca los suficientes espacios amplios, ventilados y con luz natural. (19/11/2020)

Diu el Sr. Sánchez que anima la **Generalitat i l'Ajuntament** a cercar una solució al problema del nostre CAP. Nosaltres també animem, més encara, **exigim** a les esmentades institucions que solucionin el problema, que no es passin la pilota d'uns a altres, donant lloc al fet que el CAP de La Sagrera es mantingui en situació de precarietat indefinidament.

Per acabar, puntualitzar només que no és el COVID19 qui ha originat aquesta situació, no, ni de bon tros. A nosaltres ens preocupa el nostre CAP, però són una dotzena, pel cap baix, els CAP a la nostra ciutat que es troben en una situació semblant, des d'abans de l'era de la pandèmia, alguns amb carpes annexes, destacant el cas del del Raval Nord, que porta més de 25 anys sense solució.

I de sobte ens troben cinc nous hospitals al costat d'altres cinc hospitals (per si quedessin col·lapsats els 62 públics que ja tenim, cosa que no va passar en la primera onada) amb un cost pressupostat de 85 milions d'euros (sense comptar el personal nou). Seran els “nostres” Isabel Zandal. Més hospitals!

PER QUÈ L'ATENCIÓ PRIMÀRIA ESTÀ OFICIALMENT TAN DESATESA?

Antonio I. Alonso
AVV de La Sagrera

A L'HIVERN DEFENSEM-NOS DELS VIRUS

Per a la grip tenim la vacuna, però el que és més important és cuidar el nostre estat de salut general, ja que és la millor forma de fer-li front i evitar acabar allitats derrotats per virus i bacteris. **Cuidar-nos** també ens ajudarà per a que amb els canvis de temps, que és quan solem patir refredats, aquests ens afectin el mínim possible.

En primer lloc, és molt important **l'alimentació**:

- portant uns hàbits de vida saludables,
- duent a terme una alimentació equilibrada,
- cuidant el que mengem.

Fent això podrem fer que augmentin les nostres defenses i així fer-nos més forts per resistir qualsevol atac víric.

Alguns aliments que no poden faltar en el nostre dia a dia són:

- cítrics, i altres fruites com el kiwi o la magrana, molt rics en vitamina C que ajuda a millorar el nostre sistema immune;
- verdures de fulla verda com la col, les bledes, els espàrrecs, els espinacs, el bròquil..., a més a més de la ceba i l'all. Sempre que puguis consumeix-los crus, però en aquesta època de l'any millor fer-ho en caldo, que a més de ser beneficiós, reconforta;
- ou, ja que és especialment ric en minerals com seleni i zinc;
- la mel, i sobretot la gelea reial, és un altre dels grans aliats en aquest hivern que no hem d'oblidar.

I altres productes més específics que el farmacèutic et pot aconsellar. I per suposat evitar el consum de begudes alcohòliques i tabac. Tenir cobertes les necessitats de vitamines és fonamental per mantenir-nos sans.

L'ANY 2020, L'ANY DEL CORONAVIRUS

Els coronavirus són virus RNA amb embolcall que causen malalties respiratòries de diversa gravetat, des del refredat comú fins a la pneumònia mortal.

El SARS-CoV-2 és un nou coronavirus identificat com la causa de la malaltia per coronavirus de 2019 (COVID-19) que va començar a Wuhan, la Xina, a finals del 2019 i que s'ha disseminat per tot el món.

S'ha realitzat estudis sobre una de les possibles causes de la pandèmia del coronavirus i ha donat com a resultat que pot ser una malaltia on la deficiència de micronutrients pot agreujar-la, en especial quan, directament o indirectament, es dona una ingesta subòptima de micronutrients.

LA COVID ÉS UNA MALALTIA SISTÈMICA

Al començament de la pandèmia actual es pensava que la COVID-19 era principalment una malaltia infecciosa que afectava els pulmons dels humans. Actualment, l'endotelitis (inflamació generalitzada de les cèl·lules endotelials al llarg del sistema de vasos sanguinis) es considera una de les raons per les quals aquesta malaltia pot afectar essencialment a tots els òrgans, incloent el cor, el cervell i d'altres. Per tant, qualsevol teràpia efectiva contra la COVID-19 no sol ha de protegir eficaçment el pulmó, sinó el sistema vascular.

Aplicant aquests coneixements sobre la Covid-19, s'ha investigat l'eficàcia d'un conjunt micronutricional compost per vitamina C, seleni, coure, manganès, N-acetilcisteïna i altres components com una possible estratègia de salut pública global per combatre aquesta pandèmia. La composició de micronutrients descrita abans serveix com exemple de sinergia: aquesta combinació de micronutrients treballen junts per produir l'efecte descrit que no es pot aconseguir amb cap dels nutrients citats sol.

CONCLUSIÓ

Els micronutrients haurien de formar part integral de la medicina preventiva i fonamental de l'atenció primària. Per tant, cal tenir present que de vegades, en cas de necessitat o depenent de la situació personal de cadascú, i davant la situació vírica que hi ha a la població, cal fer un pensament i consultar si necessitem una major demanda o un reforç per al nostre sistema immunològic.

Així que, des de la farmàcia, us podem assessorar sobre el producte més adequat per a vosaltres.

Susanna Serra Simon
Farmacèutica preocupada pel benestar veïnal.

FOTODENÚNCIA

CIVISME I RESPECTE, SI US PLAU!

Si feu un tomb passejant pel barri, podreu comprovar que s'han plantat quatre magnòlies al escocells que en un principi havien ocupat cirerers, al Jardins de Virginia Woolf, a avinguda Meridiana amb carrer Garcilaso; també s'han replantat dos parterres del bulevard Garcilaso, entre Mossèn Juliana i Monlau.

Tot això, a més de la despesa de diners públics, té uns altres valors. Per una banda, l'esforç i el treball de qui ho fa, i per una altra banda, també l'esforç i la dedicació de les persones que lluitem per aconseguir-ho negociant amb l'Ajuntament i l'en-carregat de Parcs i Jardins perquè així es faci.

Dit això, demanaria als veïns i les veïnes que respectéssim tots plegats aquest bé públic, per així poder gaudir d'un barri agradable i bonic a l'hora de passejar pels nostres carrers, tant si anem sols com si anem amb els nostres infants o les nostres mascotes.

Per tant, una mica de civisme i respecte, si us plau!

FOTODENÚNCIA

Avui mostrem en aquesta secció un parell de fotografies que ens resultaran familiars a molts veïns i que no són altra cosa que contenidors d'escombraries vessant el seu contingut. Davant d'aquestes imatges ens preguntem què les ha provocades, un mal ús dels contenidors?, una mostra d'incivisme?, una mala planificació dels serveis de recollida? tot alhora?

En moltes ocasions hem pogut veure a qualsevol hora del dia ciutadans desafavorits que remenen els contenidors buscant alguna cosa amb la qual guanyar-se alguns cèntims en els "mercats de la misèria" o alguna peça de roba per vestir la seva nuesa o passar la nit al ras. Potser en comptes de criticar la seva actuació matussera hem de preguntar als nostres dirigents polítics quines són les seves actuacions per evitar que alguns ciutadans arribin a aquest punt de pobresa. La Barcelona del segle XXI no es pot permetre ni aquestes imatges ni les situacions que les provoquen, incivisme inclòs.

Volem La Sagrera neta!

UNA EXPERIÈNCIA DE VIDA AL COSTAT DE JOSÉ BARBERO.

En aquest número hem substituït la tradicional entrevista final per aquest escrit que li hem demanat a la dona d'en Jose Barbero, ja que hem volgut homenatjar en ella a totes aquelles companyes de vida que han permès i ajudat molts activistes socials des d'un pla més secundari. Gràcies M. Àngels, part d'aquest reconeixement cap al Jose també ho és per a tu i volem que se sàpiga.

Des de l'equip de redacció de la revista se m'ha demanat, com a companya de vida d'en Jose, la meua vivència al voltant del guardó que li ha estat atorgat i de la seva activitat social al llarg dels anys. Agraeixo el detall i, tot i no ser col·laboradora habitual de la revista, accepto per estimació a ell i agraïment a l'equip.

De bon principi vull manifestar que estic contenta i vaig sentir alegria per l'atorgament d'aquest premi, pel que significa de reconeixement a la implicació, dedicació i intensitat amb què en Jose ha viscut la seva activitat social voluntària al llarg dels anys. Estic feliç per ell i perquè considero que s'ho mereix.

Quan ens vàrem conèixer, fa molts anys, en Jose ja era un activista lluitant per les millores socials, en aquells moments principalment al voltant del seu àmbit laboral en la Companyia Telefònica i com a enllaç sindical, i jo estava implicada en el mateix sentit, d'una forma més discreta, dins del meu àmbit de l'educació i aquest aspecte va ser una de les coses que em va agradar d'ell.

La implicació d'en Jose en la seva activitat social va anar augmentant al llarg del temps i es va intensificar especialment en els darrers quinze anys, a partir del final de la seva vida laboral. I es va intensificar molt! Jo acostumava a dir-li que

treballava encara més que quan estava laboralment actiu, tal era el grau d'interès i de feina que el movia, en aquell moment ja com a president de l'Associació de Veïns i Veïnes.

És evident que un grau d'implicació tan alt té unes repercussions en el temps que hom pot dedicar a d'altres àmbits, entre ells el familiar i de parella, però he de dir que en Jose ha estat sempre una persona molt treballadora i durant molts anys amb una gran energia que li permetia abastar també prou bé les obligacions "domèstiques" que sempre hem compartit.

D'una altra banda, la seva dedicació social em facilitava a mi dedicar temps a altres aspectes que tots dos considerem també importants i, tot i que en moments puntuals la seva activitat hagi requerit canvis de plans o hagi fet notar la seva absència, generalment ho hem viscut bé, amb flexibilitat i tractant de compensar-ho en altres moments, sabent que era per una bona causa. Realment, al llarg dels anys no hem deixat de trobar moments de compartir neguits, vivències, opinions... tant de les nostres respectives activitats com d'aquelles compartides presencialment i d'alguna manera donar-nos suport.

Per això, sí he patit per ell, em preocupava que viure-ho tan intensament com ell ho feia pogués afectar-li físicament i/o emocionalment, tot i considerar-lo una persona forta; sabia de les decepcions, travetes, incomprensions... que aquest tipus d'activitat comporta de vegades, sobretot en una personalitat com la d'en Jose, qui acostuma a parlar clar i a "no casar-se amb ningú" des de l'intent d'actuar sota els principis d'equitat i justícia. Això no sempre és ben rebut per tothom i pot generar "enemistats" i mals tràngols. Tot i així, tinc el convenciment que majoritàriament les persones que el coneixen l'han valorat a nivell personal, amb els seus encerts i errors com tot ésser humà, i valoren la seva tasca, especialment les característiques positives de la seva manera de fer, mostrant-se obert a tothom, amb honestedat i transparència i fidel als seus principis. Crec que per això ha rebut aquest guardó i, com a persona que l'estima, no negaré que tot plegat em causa satisfacció. Com també a les nostres filles i les altres persones de la família.

Gràcies a les persones que des de les entitats i la institució de l'Ajuntament varen fer la proposta, la van aprovar amb tots els grups a favor i li han atorgat el guardó. I gràcies a les persones que al llarg dels anys han treballat conjuntament amb en Jose en la seva activitat social, des de la coincidència de criteris o des de la discrepància honrada i honesta. Com ell diu, totes les persones que fan treball social voluntari, cadascú des del seu grau d'implicació, mereixen valoració i reconeixement.

M. Àngels Morales

**EDUCACIÓ SECUNDÀRIA
+ NOUS BATXILLERATS
PROFESSIONALITZADORS**

MONLAU
ESO
BATXILLERAT

MONLAU
FORMACIÓ
PROFESSIONAL

FORMACIÓ IMPARTIDA EN MODALITATS
ONLINE O PRESENCIAL

GRAUS MITJÀ I SUPERIOR

CICLES FORMATIUS

EMPRESA I MARKETING

HOTELERIA I TURISME

AUTOMOCIÓ

INFORMÀTICA

NOVA OFERTA FORMATIVA

**FORMACIÓ TÈCNICA ESPECIALITZADA
PER A PROFESSIONALS I EMPRESES**

MONLAU
CORPORATE

MONLAUGROUP

MONLAU SAGRERA
Carrer de Monlau 6
08027 Barcelona
933 408 204

MONLAU LA MAQUINISTA
Carrer de Caracas 35
08030 Barcelona
932 744 700

info@monlau.com
www.monlau.com

MONLAU
ESPAI SECUR
LLIURE DE COVID-19